

исполнени: защо и такиви писатели се въ тѣх времена поавиха, кои то силѣ падежей и начертаніе не знающе и правила сочиненіа не познавающе, составиха и издадоха, нѣкои убо Мытарства и календарчета и проч а нѣкои слова совѣтователны Плутарха Херонейскаго и Исократы философа, ревнувающе искѣснымъ въ Грамматикѣ, като онаа жаба, коа то, какъ то една баснь повѣствовѣва, поревнова юнцѣ въ величанѣ, и искающе да бѣде голема, колкѣ то него, надѣвашесе: обаче отъ вышемѣрна надѣваніа се спѣка и погина. Така не е безвѣдно, да не пострадатъ и реченніи сирѣчь да не придобѣятъ вмѣсто похвалы хлѣбъ и укоризны.

И сосъ тѣхъ словеса не вознамѣрихъ азъ себе да похвалавамъ, а такивыа да укоравамъ, да не бѣде: защо самое време [знамъ добре] има да критезирѣва и мене и реченныа и секояго другаго отъ нашихъ писателей: Но самое намѣреніе мое е, да ти дамъ, премила юности, видѣ, за да разсѣждавашъ писатели, и да избирашъ полезное: кое то мнимъ, и въ настоящей Грамматикѣ ще найдешь: за кѣю причинѣ ти ю и поощавамъ.

Ты же, предрага юности, прѣими ю усердно, и положи вниманіе и ще развѣдешь истинѣ.